

[Dræbøje]

mere, end ministeren har gjort det. Det må desuden overvejes at indføre et loft over ændringerne i den enkelte amtskommune, på samme måde som det er indført for kommunerne i kraft af en øget bevilling til særlig vanskelig stillede kommuner.

For det tredje finder vi kombinationen bloktilskudsnedsettelse og udligningsændring u hensigtsmæssig, fordi det kan betyde meget store krav om omstilling i den enkelte kommune i 1984. Det kan enten resultere i, at de kommunale politikere smider tøjlerne og gennemfører skatteforhøjelser, som ministeren som sagt ikke har nogen form for garanti imod, eller det kan betyde, at man kaster sig ud i hovedløse nedskæringer og giver staten ansvaret for dem. Begge konsekvenser er uacceptable.

Vi mener for det fjerde, at der sagligt set er gode muligheder for en samlet finansieringsreform med virkning fra 1985, hvori nedsettelsen af bloktilskuddene kan indgå. De saglige muligheder er der. Spørgsmålet er, dels om regeringen er blevet så optaget af magien omkring skattelettelserne, at det saglige forsvinder, dels om socialdemokratiet fortsætter sit friløb omkring bloktilskuddenes størrelse, eller om man står ved den politik, der var socialdemokratisk i august måned sidste år.

Wilhelm (VS):

VS er imod disse lovforslag, og vores modstand skyldes både de umiddelbare virkninger og de langsigtede konsekvenser, som forslagene indebærer.

Allerede bemyndigelsen til nedskæring af de statslige tilskud til kommunerne på 3 mia kr. ekstra i 1984 er for os mere end tilstrækkelig begrundelse for at stemme imod. Her er tale om en yderligere skærpelse af den politik, der i forvejen har vist sig arbejdsløsheds-skabende, kulturelt nedbrydende og socialt ødelæggende. Det er en politik, som virker isolerende og udstøende på større eller mindre grupper af befolkningen.

Kommunerne er i forvejen så stramt kørende økonomisk, at anlægsarbejder praktisk taget er ophørt, at både overenskomst- og tjenestemandsansat personale fyres, at jobtilbudsloven ikke kan opfyldes, at forholdene på plejehjemmene forringes, at endog kostbudgetterne nedskæres, at satserne på de sociale områder er nedskåret, at satserne for

ungdomsydelse m.v. ikke opfyldes, at kulturelle aktiviteter spares væk osv. At foretage yderligere nedskæringer her vil efter al sandsynlighed kun være besparelser på papiret og rigeligt opvejes af merudgifter på andre områder. Nettoresultatet af nedskæringerne bliver udelukkende de beskæftigelsesmæssige, sociale og kulturpolitiske ulykker, som uundgåeligt følger med.

Vi kan tilslutte os den fremstilling af problemerne, som både hr. Henning Rasmussen fra socialdemokratiet og hr. Agerschou fra SF har givet, hvad det angår. Så synes jeg til gengæld også, at det må være interessant at spørge specielt socialdemokratiet, hvor de egentlig står i denne sag.

Man kan som SFs ordfører bestride, at der er indgået en aftale mellem de kommunale organisationer og indenrigsministeriet, og det forsøges altså også i Aktuelt, men vi var jo dog et par millioner, går jeg ud fra, der så en topsocialdemokrat på det kommunale område bekræfte forleden aften – han kunne måske ikke lige lide ordet aftale, men bekræfte enighed i hensigten i det, som indenrigsministeriet står for med den 2 pct.s reale reduktion af 1983-budgetterne efter den nedskæring, der allerede er foretaget dér, for så vidt angår 1984-budgetterne. Og hvor er så egentlig sammenhængen henne? Er socialdemokratiet et parti, eller er det bare to forskellige stemmefiskerforeninger, der dels fungerer på det kommunale område og i fjernsynet, dels fungerer herinde på det folketingsparlamentariske område og siger noget ganske andet? De konsekvenser, som hr. Henning Rasmussen udmalede, er altså de konsekvenser, som hans partifælle fra Amtsrådsforeningen erkendte var nødvendige – måske uden at acceptere ordet aftale. Men i hvert fald var det nødvendigt at acceptere præcis de hensigter, som lå i det, indenrigsministeren kalder en aftale. Jeg synes, det er påkrævet at få hr. Henning Rasmussens kommentar og få at vide, om socialdemokratiet har én eller flere politikker på dette område.

Selv om lovforslagene ikke havde indeholdt denne nedskæring på 3 mia kr., ville vi stadig væk være imod dem, og det skyldes den strukturlægning af den økonomiske støtte og den udligning på det kommunale område, som er forslagernes mere langsigtede hovedindhold. Her viderefører og udvider regeringen de tanker og hensigter, som vi